Dosarul nr. 2r-283/26 (2-25170371-02-2r-09022026)
Instanța de fond: Judecătoria Chișinău (sediul Centru), judecător – N. Mazur.

D E C I Z I E

23 martie 2026 municipiul Chişinău

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru

Instanța în componența:
Preşedintele completului, judecătorul Valeriu Arhip
Judecătorii: Constantin Roșca și Hristina Craveț

examinând în ordine de recurs, fără participarea părților, recursul declarat de avocatul Palii Alina în interesele lui Crețu Oleg,

împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 17 decembrie 2025, prin care s-a admis cererea privind asigurarea acțiunii,

emisă în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Crețu Constanța către Crețu Oleg privind partajarea averii comune în devălmășie,-

C O N S T A T Ă:

I. Circumstanțele cauzei.

1. La data de 11 decembrie 2025 Crețu Constanța a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Crețu Oleg, prin care solicită partajarea averii comune în devălmășie.

2.Concomitent cu cererea de chemare în judecată reclamanta, Crețu Constanța solicită asigurarea acțiunii prin aplicarea sechestrului pe bunul imobil și pe bunurile mobile care fac obiectul partajului și oricare alte bunuri aflate în proprietatea pârâtului, interzicând ultimului orice act de înstrăinare, grevare sau dezmembrare a acestuia până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești.

II. Poziția instanței de fond.

3.Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 17 decembrie 2025, s-a admis cererea reclamantei Crețu Constanța de asigurare a acțiunii.

4.S-a aplicat sechestru asupra bunului imobil cu număr cadastral ********** apartamentul nr. ***** din str. *****, mun. Chișinău și pe mijloacele de transport automobilele de marcă: „Toyota Prius Plus” cu nr. înmatriculare *****; „Toyota

Prius Plus” cu nr. de înmatriculare ***** „Toyota C-HR”, nr. înmatriculare *****; „Toyota Prius Plus”, nr. înmatriculare *****; „BMW X5”, nr. înmatriculare ***** și locul de parcare aferent imobilului nr. ***** str. *****, mun. Chișinău, înregistrate cu drept de proprietate după Crețu Oleg până la examinarea cauzei în fond.

III. Solicitarea recurentului:

5.La data de 22 ianuarie 2026, avocatul Palii Alina în interesele lui Crețu Oleg a contestat cu recurs încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 17 decembrie 2025, solicitând admiterea cererii de recurs, casarea parțială a încheierii contestate și anume în parte ce ține de aplicarea sechestrului și anume pe mijloacele de transport automobilele de marcă „Toyota Prius Plus” cu nr. de înmatriculare *****; „Toyota Prius Plus” cu nr. de înmatriculare ***** „Toyota Prius Plus” cu nr. de înmatriculare ***** și „BMW X5” cu nr. de înmatriculare *****.

IV. Argumentele părților:

6.În motivarea cererii de recurs, recurentul Crețu Oleg a indicat că instanța de fond a dispus în mod eronat aplicarea sechestrului asupra bunurilor mobile, în special asupra celor patru mijloace de transport, susținând că aceste automobile nu aparțin recurentului, ci au un alt proprietar, fapt care ar rezulta din contractele de vânzare-cumpărare prezentate.

7.În acest sens, recurentul a indicat că automobilul „Toyota Prius Plus” cu nr. de înmatriculare ***** a fost vândut la 06 iunie 2025 în baza unui contract încheiat între vânzătorul Crețu Oleg și cumpărătorul Cîlcic Alexandru; automobilul „Toyota Prius Plus” cu nr. de înmatriculare ***** a fost vândut la 04 noiembrie 2025 către Crețu Maria; că automobilul „BMW X5” cu nr. de înmatriculare ***** a fost vândut la 03 noiembrie 2025 către Crețu Maria; iar automobilul „Toyota Prius Plus” cu nr. de înmatriculare ***** a fost vândut la 04 noiembrie 2025 către Crețu Maria, fiind ulterior înstrăinat la data de 15 decembrie 2025 de către Crețu Maria către Zugrav Denis.

8.Totodată, recurentul a susținut că instanța de fond nu a ținut cont de aceste împrejurări și a ignorat probele care confirmă proprietarii reali ai autovehiculelor, acordând astfel un tratament preferențial intimatei și omițând analiza situației juridice reale a bunurilor. Acesta a subliniat că dreptul de proprietate asupra bunurilor este confirmat prin contractele de vânzare-cumpărare înregistrate conform legislației naționale, iar intimata nu a prezentat la materialele cauzei probe care să confirme că respectivele autovehicule i-ar aparține recurentului sau că ar face parte din masa bunurilor supuse partajului.

9.Recurentul a mai indicat că aplicarea sechestrului asupra acestor bunuri este

neîntemeiată, întrucât instanța a inclus în lista bunurilor supuse măsurii de asigurare bunuri care nu au legătură cu litigiul sau care au fost deja înstrăinate anterior, precum și bunuri în privința cărora situația juridică urmează a fi stabilită în cadrul examinării fondului cauzei. De asemenea, acesta a menționat că o parte dintre bunurile puse sub sechestru îi aparțin în exclusivitate, fiind dobândite prin donații de la mama sa, aspecte care vor fi detaliate în faza examinării fondului.

10.În final, recurentul a susținut că încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 17 decembrie 2025, contravine prevederilor art. 1 din Protocolul adițional nr. 1 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului, întrucât aduce o ingerință nejustificată în dreptul său de proprietate, motiv pentru care a solicitat admiterea cererii de recurs, repunerea în termen, precum și casarea parțială a încheierii în partea ce vizează aplicarea sechestrului asupra mijloacelor de transport: „Toyota Prius Plus” cu nr. *****, „Toyota Prius Plus” cu nr. *****, „Toyota Prius Plus” cu nr. ***** și „BMW X5” cu nr. *****.

11. La data de 16 martie 2026, Crețu Constanța, prin intermediul reprezentantului său, avocatul Butucea Crinu a depus referință asupra cererii de recurs formulate de recurentul Crețu Oleg, prin care a solicitat admiterea parțială a recursului exclusiv în partea ce ține de ridicarea sechestrului aplicat asupra automobilului „Toyota Prius Plus” cu numărul de înmatriculare *****, care a fost înstrăinat lui Cîlcic Alexandru în baza contractului de vânzare-cumpărare din 06 iunie 2025.

12. Totodată, intimata a solicitat respingerea ca neîntemeiată a cererii de recurs în restul pretențiilor formulate de recurent și menținerea sechestrului asigurător asupra celorlalte mijloace de transport, și anume „Toyota Prius Plus” cu numărul de înmatriculare *****, „BMW X5” cu numărul de înmatriculare ***** și „Toyota Prius Plus” cu numărul de înmatriculare *****.

13.În motivarea poziției sale, intimata a indicat că aceste bunuri au fost înstrăinate către Crețu Maria, mama recurentului, într-un interval de timp foarte scurt, circumstanță care, în opinia sa, ridică suspiciuni serioase privind caracterul real al tranzacțiilor efectuate. Aceasta a susținut că există indicii evidente că respectivele înstrăinări ar avea un caracter simulat și ar fi fost realizate cu scopul de a sustrage bunurile de la regimul juridic al bunurilor comune ale soților, respectiv de a evita includerea acestora în masa partajabilă și de a prejudicia drepturile intimatei în cadrul acțiunii de partaj al averii comune în devălmășie.

V. Verificarea termenului de declarare a recursului:

14.În conformitate cu prevederile art.425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

15. La caz, Colegiul civil a constatat că, încheierea Judecătoriei Chișinău

(sediul Centru) din 17 decembrie 2025, nu a fost comunicată recurentului, iar dovada recepționării actului judecătoresc la materialele cauzei nu există.

16. Astfel, în lipsa înscrisului care să ateste data comunicării încheierii din 17 decembrie 2025, înregistrarea cererii de recurs la data de 22 ianuarie 2026 este efectuată în interiorul termenului legal.

VI. Aprecierea instanței de recurs:

17. Analizând argumentele invocate în cererea de recurs în raport cu materialele cauzei, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru consideră recursul pasibil admiterii, cu casarea încheierii și soluționarea prin decizie a problemei respective, reieșind din următoarele considerente.

18.În acord cu prevederile art.424 alin.(1) Cod de procedură civilă, curțile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii.

19.În conformitate cu art.426 alin.(3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității şi fără participarea părților.

20. Potrivit art.427 lit. c) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să admită recursul şi să caseze integral sau parțial încheierea, soluționând prin decizie problema respectivă.

21. Din sensul art.174 alin.(1) Cod de procedură civilă rezultă că la cererea participanților la proces, judecătorul sau instanţa dispune în aceeași zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului pînă la etapa în care hotărîrea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar face imposibilă executarea hotărîrii judecătorești.

22. Art.175 alin.(1) Cod de procedură civilă indică că în vederea asigurării acțiunii, judecătorul sau instanţa este în drept: a) să pună sechestru pe bunurile sau pe sumele de bani ale pîrîtului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane; a[1]) să noteze acțiunea, în registrele de publicitate prevăzute de lege, în raport cu drepturile pîrîtului; b) să interzică pîrîtului săvîrșirea unor anumite acte; c) să interzică altor persoane săvîrșirea unor anumite acte în privința obiectului în litigiu, inclusiv transmiterea de bunuri către pîrît sau îndeplinirea unor alte obligații față de el; d) să suspende vînzarea bunurilor sechestrate în cazul intentării unei acțiuni de ridicare a sechestrului de pe ele (radierea din actul de inventar); e) să suspende urmărirea, întemeiată pe un document executoriu, contestat de către debitor pe cale judiciară. Alineatul (2) al aceluiași articol statuează că, judecătorul sau instanţa dispune, la cererea participanților la proces, aplicarea şi a altor măsuri de asigurare a acțiunii care să corespundă scopurilor specificate la art.174. Pot fi admise

concomitent mai multe măsuri de asigurare a acțiunii dacă valoarea bunurilor sechestrate nu depășește valoarea acțiunii.

23. Totodată, Colegiul judiciar reiterează și prevederile art.177 alin.(1) Cod de procedură civilă, care reglementează expres că, cererea de asigurare a acțiunii urmează să conțină motivele şi circumstanțele pentru care se solicită asigurarea acțiunii.

24. Pornind de la normele legale care reglementează asigurarea acțiunii instanța de recurs constată că, această instituție este condiționată prioritar de justificarea scopului acestei măsuri, astfel încît instanța urmează să stabilească necesitatea aplicării măsurilor de asigurare. Această necesitate poate rezulta din pericolul de dispariție, degradare, înstrăinare sau risipire a bunului, proastă administrare a averii etc. De asemenea la aplicarea măsurilor de asigurare sau neaplicarea acestora, este necesar de verificat raționalitatea şi temeinicia cerințelor solicitantului despre aplicarea măsurilor de asigurare, probabilitatea cauzării unui prejudiciu solicitantului în cazul neaplicării măsurilor asigurătorii.

25. Drept urmare, examinând cererea de asigurare a acțiunii este important, în fiecare caz concret, să fie verificat obiectul și temeiul acțiunii principale, să fie determinată natura litigiului, verificate argumentele reclamantului referitoare la acțiunile cu rea-credință ale pîrîtului de înstrăinare a bunurilor, care ar putea pune obstacole în privința executării viitoarei hotărîri judiciare. Totodată, este necesar de stabilit asigurarea unui echilibru între interesele părților interesate, precum şi în ce măsură modalitatea de asigurare a acțiunii solicitate e în corelație cu obiectul acțiunii înaintate şi dacă aceasta va asigura realizarea de facto a scopului măsurilor de asigurare.

26.În speță, Colegiul civil constată că litigiul de fond are ca obiect partajarea averii comune în devălmășie, constituită între părțile Crețu Constanța și Crețu Oleg, în cadrul căruia intimata a solicitat inclusiv aplicarea măsurilor de asigurare asupra bunurilor mobile și imobile pretins a fi comune.

27. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 17 decembrie 2025, s-a dispus aplicarea sechestrului asupra apartamentului cu numărul cadastral **********, situat în mun. Chișinău, str. ***** ap. *****, asupra locului de parcare aferent, precum și asupra mijloacelor de transport, inclusiv automobilele „Toyota Prius Plus” cu numărul de înmatriculare *****; „Toyota Prius Plus” cu numărul de înmatriculare ***** „Toyota Prius Plus” cu numărul de înmatriculare *****; „Toyota C-HR” cu numărul de înmatriculare ***** și „BMW X5” cu numărul de înmatriculare *****.

28. Examinând materialele cauzei, Colegiul civil reține că recurentul Crețu Oleg contestă în mod expres legalitatea aplicării sechestrului asupra mijloacelor de transport automobilele de marcă „Toyota Prius Plus” cu nr. de înmatriculare *****; „Toyota Prius Plus” cu nr. de înmatriculare ***** „Toyota Prius Plus” cu

nr. de înmatriculare ***** și „BMW X5” cu nr. de înmatriculare *****, invocând lipsa dreptului său de proprietate asupra acestora la momentul dispunerii măsurii, precum și existența unor contracte de vânzare-cumpărare încheiate anterior cu inițierea acțiunii de partaj.

29. Astfel, Completul judiciar reține că, potrivit actele prezentate rezultă că automobilul „Toyota Prius Plus” cu nr. ***** a fost înstrăinat la data de 06 iunie 2025 către Cîlcic Alexandru(f.d.78), automobilul „Toyota Prius Plus” cu nr. ***** a fost înstrăinat la 04 noiembrie 2025 către Crețu Maria (f.d.79), automobilul „BMW X5” cu nr. ***** a fost înstrăinat la 03 noiembrie 2025 către Crețu Maria (f.d.80), iar automobilul „Toyota Prius Plus” cu nr. ***** a fost înstrăinat la 04 noiembrie 2025 către Crețu Maria (f.d.82), fiind ulterior transmis la 15 decembrie 2025 către Zugrav Denis (f.d.81).

30.În acest context, instanța de recurs constată că, la momentul dispunerii măsurii de asigurare, asupra unora dintre bunurile vizate existau deja acte de înstrăinare anterioare datei introducerii acțiunii, aspect care ridică dubii rezonabile cu privire la existența unui drept actual de proprietate al recurentului asupra acestor bunuri la data aplicării sechestrului. Or, măsura asiguratorie poate fi dispusă doar asupra bunurilor ce aparțin pârâtului sau asupra celor a căror apartenență este cel puțin prezumată în mod rezonabil, în baza unor împrejurări de fapt și elemente probatorii care fac plauzibilă apartenența acestora la patrimoniul pârâtului.

31. Totodată, Colegiul civil reiterează că existența unei acțiuni de partaj nu poate justifica, prin ea însăși, aplicarea automată a sechestrului asupra oricărui bun indicat de reclamantă. Instanța este obligată să analizeze în mod riguros proporționalitatea măsurii, existența unui risc real de înstrăinare sau sustragere a bunurilor, precum și legătura juridică dintre bunurile vizate și masa bunurilor supuse partajului. În absența unor asemenea verificări efective, măsura asiguratorie poate conduce la o ingerință disproporționată în dreptul de proprietate, contrară dispozițiilor legale aplicabile.

32. Totodată, Colegiul civil reține că instanța de fond, admițând cererea de asigurare a acțiunii în partea ce vizează mijloacele de transport „Toyota Prius Plus” cu nr. de înmatriculare *****, „Toyota Prius Plus” cu nr. de înmatriculare *****, „Toyota Prius Plus” cu nr. de înmatriculare ***** și „BMW X5” cu nr. de înmatriculare *****, contestate prin recurs, nu a expus o motivare individualizată referitoare la fiecare bun în parte și nu a analizat efectiv înscrisurile depuse la dosar privind pretinsa înstrăinare anterioară a acestora.

33. Colegiul civil reține că simpla invocare a scopului general al instituției asigurării acțiunii nu este suficientă pentru a justifica ingerința produsă prin indisponibilizarea unor bunuri determinate individual. Or, instanța de fond era ținută să verifice dacă bunurile asupra cărora se aplică sechestrul aparțin pârâtului, dacă există indicii reale de sustragere de la executare, dacă măsura este necesară și

dacă aceasta este proporțională cu obiectul litigiului. În lipsa unei asemenea analize, motivarea încheierii rămâne formală.

34. Instanța de fond a dispus sechestrul asupra automobilelor „Toyota Prius Plus” cu nr. *****, „Toyota Prius Plus” cu nr. *****, „Toyota Prius Plus” cu nr. ***** și „BMW X5” cu nr. *****, deși din materialele dosarului rezultă că, la data pronunțării încheierii, aceste bunuri nu mai aparțineau lui Crețu Oleg, fiind înstrăinate anterior către alte persoane în temeiul unor contracte de vânzare-cumpărare. În aceste circumstanțe, bunurile respective nu mai făceau parte din patrimoniul pârâtului și nu puteau constitui obiect al măsurii asigurătorii aplicate în condițiile art. 175 Cod de procedură civilă, care permite sechestrarea bunurilor pârâtului, iar nu a bunurilor aparținând terților. Prin urmare, dispunerea sechestrului asupra unor bunuri ce nu mai aparțineau recurentului relevă caracterul neîntemeiat al încheierii contestate în această parte.

35. Prin urmare, constatarea instanței de fond în sensul că bunurile vizate s-ar fi aflat în proprietatea pârâtului nu rezultă dintr-o verificare suficientă a probelor administrate și nu întrunește cerințele unei motivări complete și efective. Chiar dacă procedura de examinare a măsurilor asigurătorii are un caracter urgent și sumar, instanța rămâne obligată să verifice existența unei aparențe rezonabile a dreptului, precum și a unui risc real care să justifice aplicarea măsurii solicitate.

36. Colegiul civil subliniază că într-un litigiu de partaj al averii comune în devălmășie, măsurile de asigurare sunt admisibile și utile atunci când există date suficiente că bunurile fac parte din masa partajabilă și există riscul real al înstrăinării ori ascunderii lor. Totuși, acestea nu pot fi extinse automat asupra tuturor bunurilor care au figurat cândva pe numele unuia dintre soți, fără o minimă verificare a situației juridice actuale și fără delimitarea bunurilor efectiv litigioase de cele deja transferate către terți.

37.În același timp, instanța de recurs reține că aplicarea sechestrului asupra bunului imobil cu numărul cadastral **********, a locului de parcare aferent acestuia, precum și asupra automobilului „Toyota C-HR” cu numărul de înmatriculare ***** nu constituie obiect al prezentului recurs, întrucât aceste aspecte nu au fost contestate în mod expres de către recurent. În consecință, controlul instanței de recurs se limitează exclusiv la legalitatea măsurilor de asigurare aplicate asupra mijloacelor de transport indicate în cererea de recurs.

38.În acest sens, instanța de recurs reține că, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, orice ingerință în dreptul de proprietate, inclusiv prin măsuri provizorii de asigurare, trebuie să respecte principiul legalității, să urmărească un scop legitim și să mențină un just echilibru între interesul general și protecția drepturilor individuale, fiind necesar ca măsura să nu impună o sarcină individuală excesivă (cauza Sporrong și Lönnroth c. Suediei).

39.În consecință, reieșind din ansamblul probelor administrate și din normele

legale incidente, Colegiul civil ajunge la concluzia că încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 17 decembrie 2025 urmează a fi casată parțial, în partea referitoare la aplicarea sechestrului asupra automobilelor „Toyota Prius Plus” cu nr. de înmatriculare *****; „Toyota Prius Plus” cu nr. de înmatriculare ***** „Toyota Prius Plus” cu nr. de înmatriculare ***** și „BMW X5” cu nr. de înmatriculare *****, cu emiterea unei noi decizii de respingere a cererii de asigurare a acțiunii în această parte, ca neîntemeiată. În rest, încheierea urmează a fi menținută.

40.În conformitate cu prevederile art.427 lit. c), art.428 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,-

D E C I D E:

Se admite recursul declarat de avocatul Palii Alina în interesele lui Crețu Oleg.

Se casează parțial încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 17 decembrie 2025, emisă în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată înaintată de Crețu Constanța către Crețu Oleg privind partajarea averii comune în devălmășie, în partea în care cererea depusă de Crețu Constanța cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare asupra mijloacelor de transport „Toyota Prius Plus” cu nr. de înmatriculare *****; „Toyota Prius Plus” cu nr. de înmatriculare ***** ”Toyota Prius Plus” cu nr. de înmatriculare ***** și „BMW X5” cu nr. de înmatriculare ***** a fost admisă și se soluționează problema în fond, prin emiterea unei noi decizii prin care:

Se respinge cererea de asigurare a acțiunii în partea ce ține de aplicarea sechestrului asupra mijloacelor de transport „Toyota Prius Plus” cu nr. de înmatriculare *****, ”Toyota Prius Plus” cu nr. de înmatriculare *****, ”Toyota Prius Plus” cu nr. de înmatriculare ***** și ”BMW X5” cu nr. de înmatriculare *****, ca neîntemeiată.

În rest, încheierea se menține.

Decizia este irevocabilă din data emiterii.

Președintele ședinței,
Judecătorul Valeriu Arhip

Judecătorii Constantin Roșca

Hristina Craveț